

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Pistis Sophia / trad.: Alexandru Anghel. -

Ed. a 2-a. - București : Herald, 2018

ISBN 978-973-111-264-0

I. Anghel, Alexandru (trad.)

281.71

273.1

Notă asupra ediției:

Ediția de față se bazează în principal pe versiunea lui G.R.S. Mead, *Pistis Sophia: A Gnostic Miscellany*, Londra 1921. S-a ținut cont, de asemenea, de traducerea latină a lui Schwartze, *Pistis Sophia, Opus Gnosticum Valentino adjudicatum, e Codice Manuscripto Coptico Londinensi descriptum*, Berlin, 1851 (din care au fost preluate unele citate în latină și transliterate unele cuvinte și expresii din greacă); în sfârșit, de ediția engleză a lui Carl Schmidt (ed.) și Violet Macdermot (ed. și trad.), *Pistis Sophia*, Brill Academic Pub., 1997.

Pistis Sophia

Cărțile I-II

Ediția a II-a

Traducere și îngrijire ediție:

ALEXANDRU ANGHEL

EDITURA HERALD

București, 2018

CUPRINS

INTRODUCERE	5
BIBLIOGRAFIE ADNOTATĂ	30
Pistis Sophia (Cartea I)	
CAPITOLUL 1	45
Iisus îi învață pe ucenicii săi doar până la tărâmurile	
Primului Mister	45
Ce anume încercuiește Primul Mister	45
Tărâmurile Nevăzutului cel mare	46
Comoara Luminii	46
CAPITOLUL 2	47
CAPITOLUL 3	49
Iisus se înalță la cer	49
Amestecul puterilor și marele cutremur	49
CAPITOLUL 4	50
Iisus coboară din nou	50
CAPITOLUL 5	51
CAPITOLUL 6	51
CAPITOLUL 7	52
Cum i-a fost trimis lui Iisus Veșmântul de lumină.	
Despre sufletele ucenicilor și întruparea lor	52
Despre întruparea lui Ioan Botezătorul	53
CAPITOLUL 8	55
Despre întruparea lui Iisus prin Maria	55
CAPITOLUL 9	56

CAPITOLUL 10	57
Misterul celor cinci cuvinte de pe Veșmânt	57
Cele trei veșminte de lumină	58
CAPITOLUL 11	60
Iisus își pune Veșmântul	60
El intră în firmament	60
CAPITOLUL 12	61
El intră în prima sferă	61
CAPITOLUL 13	61
El intră în a doua sferă	61
CAPITOLUL 14	62
El intră în eoni	62
CAPITOLUL 15	64
Adamas și tiranii luptă împotriva luminii	64
CAPITOLUL 16	65
CAPITOLUL 17	65
CAPITOLUL 18	66
CAPITOLUL 19	67
CAPITOLUL 20	68
CAPITOLUL 21	68
CAPITOLUL 22	70
CAPITOLUL 23	71
De ce a fost schimbată calea eonilor	71
CAPITOLUL 24	72
CAPITOLUL 25	72
Venirea lui Melchisedec	73
Despre plămădirea sufletelor oamenilor	73

CAPITOLUL 26	74
Arhonții își înghit materia ca sufletele să nu fie plămădite	75
CAPITOLUL 27	75
Adamas și tiranii luptă împotriva veșmântului de lumină	76
CAPITOLUL 28	78
CAPITOLUL 29	79
Iisus intră în al treisprezecelea eon și o găsește pe Pistis Sophia	79
CAPITOLUL 30	80
[Povestea Pistis Sophiei]	81
CAPITOLUL 31	82
Sophia coboară în cei doisprezece eoni și de acolo în Haos	83
CAPITOLUL 32	83
Prima căință a Sophiei	84
CAPITOLUL 33	88
CAPITOLUL 34	91
CAPITOLUL 35	92
A doua căință a Sophiei	92
CAPITOLUL 36	93
Petru se plânge de Maria	93
Petru tălmăcește cea de-a doua căință din Psalmul 70	94
CAPITOLUL 37	95
Iisus făgăduiește să-i desăvârșească pe ucenici în toate lucrurile	95
A treia căință a Sophiei	96

CAPITOLUL 38	96
Marta cere și primește îngăduința de a vorbi	97
Marta tălmăcește cea de-a treia căință din Psalmul 69	97
CAPITOLUL 39	98
A patra căință a Sophiei	98
CAPITOLUL 40	101
Ioan cere și primește îngăduința de a vorbi	101
Ioan tălmăcește căința din Psalmul 101	101
CAPITOLUL 41	103
Iisus îi poruncește lui Ioan	103
Emanațiile lui Authades scot din nou lumina din Sophia	103
A cincea căință a Sophiei	104
CAPITOLUL 42	106
Filip, scribul, se plânge	106
Iisus spune că scribii hotărâți sunt Filip, Toma și Matei	106
CAPITOLUL 43	107
Maria tălmăcește cuvintele lui Iisus despre cei trei mărturisitori	107
Lui Filip i se îngăduie acum să vorbească	108
Filip tălmăcește a cincea căință din Psalmul 87	108
CAPITOLUL 44	110
Filip este laudat și continuă să scrie	110
A șasea căință a Sophiei	110
CAPITOLUL 45	111
Andrei tălmăcește a șasea căință din Psalmul 129	111
Iisus îl laudă pe Andrei. El făgăduiește că tiranii vor fi judecați și mistuiți de focul înțelepciunii	112
Maria tălmăcește cuvintele lui Iisus	113

CAPITOLUL 46	113
Căința Sophiei nu este încă primită.	
Ea este batjocorită către eoni.	113
A șaptea căință a Sophiei	114
Iisus îl laudă pe Toma	118
CAPITOLUL 47	119
Iisus o conduce pe Sophia spre un tărâm mai puțin	
strâmt, dar fără porunca Primului Mister	119
Emanațiile lui Authades o asupresc din nou	120
A opta căință a Sophiei	120
CAPITOLUL 48	121
Emanațiile lui Authades se opresc pentru o vreme	
din a o asupri pe Sophia	121
CAPITOLUL 49	122
CAPITOLUL 50	124
Iisus îl laudă pe Matei și le făgăduiește ucenicilor lui	
că vor sta pe tronuri alături de el	124
Maria tălmăcește cuvintele lui Iisus	125
A noua căință a Sophiei	125
CAPITOLUL 51	128
Iacov tălmăcește a noua căință din Psalmul 34	129
CAPITOLUL 52	131
Iisus îl laudă pe Iacov și le făgăduiește ucenicilor lui	
că vor fi cei dintâi	131
Maria tălmăcește cuvintele lui Iisus	132
Căința Sophiei este primită.	
Iisus este trimis să o ajute	132
CAPITOLUL 53	134
Petru tălmăcește a zecea căință din Psalmul 119	134
Iisus îl laudă pe Petru	135
CAPITOLUL 54	135
A unsprezecea căință a Sophiei	135
Salomeea tălmăcește căința din Psalmul 51	136
Iisus o laudă pe Salomeea	137

CAPITOLUL 55	137
Authades își ajută emanațiile și acestea o asupresc	
din nou pe Sophia	137
A douăsprezecea căință a Sophiei	138
CAPITOLUL 56	141
Andrei tălmăcește a douăsprezecea căință din	
Psalmul 108	141
CAPITOLUL 57	143
A treisprezecea căință a Sophiei	143
Marta tălmăcește a treisprezecea căință	
din Psalmul 50	144
CAPITOLUL 58	145
Iisus trimite o putere de lumină	
ca să o ajute pe Sophia	145
Sophia grăiește un cânt de laudă	146
Salomeea tălmăcește cântecul Sophiei	
din Odele lui Solomon	147
CAPITOLUL 59	148
Puterea trimisă de Iisus face	
o cunună de lumină pe capul Sophiei	148
Sophia rostește un alt cânt de laudă	149
Maria, maica sa, cere și primește	
îngăduința de a vorbi	149
Maria, maica lui, tălmăcește cântecul Sophiei	
din a nouăsprezecea odă a lui Solomon	150
Iisus o laudă pe maica lui	150
CAPITOLUL 60	151
Porunca Primului Mister este împlinită astfel încât	
Sophia să fie scoasă din Haos cu totul	151
Primul Mister și Iisus trimit două puteri de lumină ca	
să o ajute pe Sophia	151
Maria Magdalena tălmăcește misterul	
din Psalmul 84	152

Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL 61	153
Maria, maica, talmăcește Scriptura mai departe	153
Povestea duhului nălucă	153
CAPITOLUL 62	155
Cealaltă Marie talmăcește în continuare același text al Scripturii despre botezul lui Iisus	155
Maria, maica, talmăcește din nou același text din Scriptură despre întâlnirea ei cu Elisabeta, maica lui Ioan Botezătorul	156
Despre întruparea lui Iisus	157
[NOTA UNUI SCRIB]	158
Notă scrisă de o mână târzie, copiată dintr-o altă scriptură	158
Pistis Sophia (Cartea II)	
CAPITOLUL 63	161
Ioan continuă talmăcirea aceleiași text din Scriptură	161
Despre Sabaōth, Barbēlō, Yabraōth și veșmântul de lumină.	161
CAPITOLUL 64	163
Gabriël și Michaël sunt chemați să o ajute pe Pistis Sophia	163
Șuvoiul de lumină restituie Sophiei puterile de lumină	164
Șuvoiul de lumină, împlinindu-și țelul, pleacă de la Sophia	165
CAPITOLUL 65	165
Petru talmăcește povestirea din Odele lui Solomon	165
CAPITOLUL 66	169
Emanațiile lui Authades strigă către el după ajutor	169
Acesta trimite o altă putere ce se aseamănă cu o săgeată zburătoare	169
Plămădirea puterilor-șarpe, -vasilisc și -balaur	170
Puterea-demon a lui Adamas o aruncă în jos pe Sophia	170

Sophia strigă iarăși către Lumină	171
Gabriël și Michaël și șuvoiul de lumină vin din nou în ajutorul ei	171
Transfigurarea Sophiei	172
Iisus, Primul Mister, o ajută pe Sophia să învingă	173
CAPITOLUL 67	174
Iacov talmăcește cele povestite în Psalmul 90	174
CAPITOLUL 68	179
Sophia cântă un cântec de laudă	179
CAPITOLUL 69	181
Toma talmăcește cântecul Sophiei din Odele lui Solomon	181
CAPITOLUL 70	184
Sophia cântă un alt cântec de laudă	185
CAPITOLUL 71	186
Matei talmăcește cântul Sophiei din Odele lui Solomon	187
CAPITOLUL 72	191
Sophia continuă să cânte	191
Maria se teme de Petru	191
Maria talmăcește cântecul Sophiei din Psalmul 29	192
CAPITOLUL 73	192
Sophia își continuă cântecul	193
Marta talmăcește din Psalmul 29	193
CAPITOLUL 74	194
Maria talmăcește din Psalmul 102	194
Sophia este dusă într-un tărâm ce se află sub cel de-al treisprezecelea eon și i se dă un nou mister	195
Sophia continuă să cânte	195
Andrei talmăcește din Psalmul 39	196
CAPITOLUL 75	197
Dialogul dintre Sophia și Lumină	197
Lumina promite că va pecetlui tărâmurile lui Authades	197

CAPITOLUL 76	198
Cum va ști Sophia că a sosit vremea mântuirii ei cea de pe urmă	198
Vremea mântuirii finale a Sophiei s-a plinit	200
CAPITOLUL 77	200
Adamas trimite două emanații ca să îi facă rău Sophiei	201
Sophia cântă din nou un cântec adresat Luminii	202
CAPITOLUL 78	203
Iacov tâlmăcește cântecul din Psalmul 7	203
CAPITOLUL 79	204
Sophia se adresează lui Adamas și arhonților lui	204
Sophia cântă din nou către Lumină	205
CAPITOLUL 80	205
Marta tâlmăcește cuvintele Sophiei din Psalmul 7	206
CAPITOLUL 81	207
Iisus o aduce din nou pe Pistis Sophia în cel de-al treisprezecelea eon	207
Sophia laudă Lumina însoțitorilor ei nevăzuți	208
CAPITOLUL 82	210
Filip tâlmăcește cântecul din Psalmul 106	210
CAPITOLUL 83	212
Maria îl întreabă pe Iisus	212
CAPITOLUL 84	214
Despre slava celor douăzeci și patru de nevăzuți	214
Despre slava Sorții	215
Despre slava celor doisprezece eoni	216
Despre slava celui de-al treisprezecelea eon	216
Despre slava Mijlocului	216
Despre slava Dreptei	217
Despre slava Comorii	217
Despre slava Moștenirii	217

CAPITOLUL 85	218
Maria îl întreabă din nou pe Iisus	218
CAPITOLUL 86	219
Despre cei doisprezece mântuitori și tărâmurile lor din Moștenire	219
Despre înălțarea celor din Comoară în Moștenire	221
Despre gradele convenite fiecăruia în împărăție	222
Despre puterile din Dreapta și emanațiile și înălțarea lor	222
Despre puterile din Mijloc și înălțarea lor	223
Dar lucrul acesta nu se va petrece până la plinirea eonului	224
Despre înălțarea sufletelor celor desăvârșiți	224
Despre sufletele celor desăvârșiți	225
CAPITOLUL 87	226
Maria tâlmăcește cele spuse din scripturi	226
CAPITOLUL 88	227
Despre Ajutorul de pe urmă	227
Tărâmurile aflate dincolo de Ajutoare sunt de nedescris	228
CAPITOLUL 89	229
Maria îl întreabă mai departe pe Iisus	229
Despre al doilea Ajutor	229
Despre al treilea, al patrulea și al cincilea Ajutor	230
CAPITOLUL 90	230
Maria îl întreabă din nou pe Iisus	230
Despre cei ce primesc misterul în Ajutorul de pe urmă	231
Ioan îl întreabă pe Iisus	232
CAPITOLUL 91	232
Despre prima Poruncă	232
Despre primul spațiu	232
Despre al doilea spațiu	233
Despre al treilea spațiu	233
Despre Tripneumatos	233

Despre misterul stăpân	234
Despre cunoștința misterului stăpân	235
CAPITOLUL 92	237
Despre cunoașterea misterului Inefabilului	237
CAPITOLUL 93	238
CAPITOLUL 94	242
Ucenicii își pierd curajul	242
CAPITOLUL 95	243
Iisus arată că misterul acela este mai simplu decât toate misterele	244
Despre separarea și emanarea puterilor Universului	245
Despre cei din al doilea spațiu al Inefabilului	245
Despre cei din primul spațiu al Inefabilului	247
CAPITOLUL 96	249
Iisus făgăduiește că va explica mai departe în amănunt	249
Despre mister pe scurt	250
Despre cuvântul unic al Inefabilului	250
Despre înălțarea sufletului celui ce va primi unicul mister	251
Despre natura unui astfel de suflet	252
Sufletele acestea sunt una cu Primul Mister	254
Despre măreția tronurilor din împărăție	254
Despre cunoștința cuvântului Inefabilului	255
CAPITOLUL 97	256
Despre deosebirea dintre cunoașterea Universului și misterele Luminii	256
Despre urcarea sufletelor celor ce primesc cele douăsprezece mistere ale Primului Mister	257
CAPITOLUL 98	259
Maria îl întreabă din nou pe Iisus	259
Despre cele trei mistere și cele cinci mistere	259
Despre primul mister	260

Despre cel de-al doilea mister	260
Despre eficiența acestuia pentru neinițiat	261
Despre cel de-al treilea mister	262
Despre cele trei și cele cinci mistere	263
Despre misterele celor trei spații	263
Despre domnia de o mie de ani a Luminii	264
CAPITOLUL 99	265
Ce este un an al Luminii	265
Despre cei aflați în primul spațiu din împărăția celor o mie de ani	265
Despre cei din al doilea spațiu	266
Despre cei din al treilea spațiu, primul din afară	267
Despre cărțile lui Ieou	267
CAPITOLUL 100	268
Andrei îl întreabă pe Iisus	268
Ucenicii și puterile sunt cu toții din același Amestec	269
Despre trecerea dintr-un trup în altul și despre purificare	270
Despre misterele purificatoare	270
Toți cei ce sunt purificați vor fi mântuiți	272
În cele din urmă ei vor fi mai presus decât toate puterile	272
Iisus îi iartă lui Andrei neștiința	273
O parte dintre Cărțile Mântuitorului	273
CAPITOLUL 101	273
Despre Mădularele Inefabilului	273
Mântuitorul este comoara lor	274
Despre cinstea celor ce au primit misterele	274

CAPITOLUL 1

IISUS ÎI ÎNVAȚĂ PE UCENICII SĂI DOAR PÂNĂ LA TĂRĂMURILE PRIMULUI MISTER

Când Iisus a înviat din morți, el a petrecut unsprezece ani vorbind cu ucenicii (*mathētais*) săi. Și el i-a învățat doar până la țărâmurile (*topous*) Primei Porunci și până la țărâmurile Primului Mister (*mustērion*), care se află în Vălul (*katapetasma*) din interiorul Primei Porunci, care este cel de-al douăzeci și patrulea mister din afară și de dedesubt – acele [țărâmuri] care se află în cel de-al doilea spațiu (*chōrēmati*) al Primului Mister, care este înaintea tuturor misterelelor – Tatăl în formă de porumbel.

CE ANUME ÎNCERCUIEȘTE PRIMUL MISTER

Și Iisus a zis către ucenicii lui: „Am ieșit din acel Prim Mister, care este ultimul mister, adică al douăzeci și patrulea mister”. Iar ucenicii săi nu au cunoscut și nu au înțeles că în acel mister se afla ceva. Ci ei credeau că acel mister este capul (*kephalēn*) Universului și capul tuturor lucrurilor care există. Și că este desăvârșirea tuturor desăvârșirilor, căci Iisus le-a spus lor despre acel mister, că încercuiește Prima Poruncă și cele cinci Întipăriri (*charagmas*), și marea Lumină, și cele cinci Ajutoare (*parastatas*), și întreaga Comoară (*thēsauron*) a Luminii.

TĂRÂMURILE NEVĂZUTULUI CEL MARE

Și, pe lângă aceasta, Iisus nu le-a spus ucenicilor lui despre toată emanația tuturor tărâmurilor Nevăzutului (*aoratōn*) cel mare și a celor trei puteri întreite (*tridunameōn*) și a celor douăzeci și patru de invizibili, și toate tărâmurile lor și eonii (*aiōnōn*) lor și ordinele (*taxeōn*) lor, cum sunt acestea desfășurate – acestea care sunt emanațiile Nevăzutului cel mare – și cei nenăscuți (*agennētous*), și cei născuți prin sine (*autogeneis*), și născuții (*gennētous*) lor, și luminătorii (*phōstēras*) lor, și cei fără de pereche (*chōrissunzugous*) ai lor, și arhonții (*archontas*) lor și puterile (*exousias*) lor și stăpânii lor și arhanghelii (*archaggelous*) lor și îngerii (*aggelous*) lor și decanii (*dekanous*) lor și slujitorii (*leitourgous*) lor și toate casele (*oikous*) sferelor lor și toate ordinele fiecăruia dintre aceștia.

COMOARA LUMINII

Și Iisus nu le-a spus ucenicilor lui despre întreaga întindere a emanațiilor Comorii (*probolōn thēsaurou*), și nici despre ordinele lor, cum sunt întinse acestea; nu le-a spus nici despre mântuitorii (*sōtēras*) lor, potrivit ordinului fiecăruia, cum sunt aceștia; nu le-a spus nici ce strajă se află la fiecare poartă a Comorii Luminei; nu le-a spus nici despre tărâmul Mântuitorului-geamăn, care este Copilul Copilului; nu le-a spus nici despre tărâmurile celor trei Amin, în ce locuri sunt acestea întinse; nu le-a spus nici în ce tărâm sunt răspândiți cei cinci Pomi; și nici despre ceilalți

șapte Amin, adică cele șapte Glasuri, care este tărâmul lor și cum sunt întinși.

Și Iisus nu le-a spus ucenicilor lui de ce fel sunt cele cinci Ajutoare și nici din ce tărâm sunt aduse; nu le-a spus nici cum s-a răspândit Lumina cea mare și nici din ce tărâm a fost adusă; nu le-a spus nici despre cele cinci Întipăriri, nici despre Prima Poruncă, din ce tărâm a fost adusă. Ci el a vorbit cu ei îndeobște, învățându-i că acestea există, dar el nu le-a spus despre emanarea lor și ordinul tărâmurilor lor, cum sunt acestea. Din pricina aceasta, ei nu au știut că mai erau și alte tărâmuri în misterul acela.

Și el nu le-a zis ucenicilor lui: „Am ieșit din cutare tărâmuri până când am intrat în misterul acela și până când am ieșit (*proelthe*) din el”. Ci, învățându-i, le-a spus lor: „Eu am ieșit din misterul acela”. Din cauza aceasta, ei au socotit că misterul acela este desăvârșirea desăvârșirilor și că este capul Universului, și că este întreaga Pleromă. Căci Iisus a zis către ucenicii lui: „Misterul acela încercuiește acel univers despre care v-am vorbit din ziua în care v-am întâlnit și până azi”. De aceea, ucenicii au socotit că nu se află nimic în misterul acela.

CAPITOLUL 2

Pe când ucenicii stăteau împreună pe Muntele Măslinilor, vorbind despre lucrurile acestea și bucurându-se cu mare bucurie și înflăcărându-se peste măsură, și-au spus unul către celălalt: „Binecuvântați suntem noi pes-

te toți oamenii care sunt pe pământ, căci Mântuitorul ne-a arătat nouă aceste lucruri și noi am primit Pleroma și toată desăvârșirea”. În timp ce își spuneau lucrurile acestea, Iisus ședea ceva mai departe de ei.

Și atunci, în a cincisprezecea zi a lunii din luna Tōbi, care este ziua în care luna este plină, în acea zi, când soarele a răsărit pe calea lui, în spatele lui se ivi o mare putere de lumină, ce răspândea o lumină foarte mare, și această lumină ce îl însoțea nu avea măsură, căci a apărut din Lumina luminilor și a apărut din ultimul mister, care e al douăzeci și patruilea mister, dinlăuntru în afară – cele care se află în ordinele celui de-al doilea spațiu al Primului Mister. Și acea putere de lumină s-a coborât peste Iisus și l-a înconjurat cu totul, în timp ce stătea așezat mai departe de ucenicii săi, și răspândea o lumină foarte mare, și lumina ce se afla asupra lui nu avea măsură.

Și ucenicii nu l-au văzut pe Iisus din pricina luminii celei mari în care se afla sau care era în jurul lui; căci ochii lor erau întunecați din pricina luminii celei mari în care se afla. Dar ei nu au văzut decât lumina, ce răspândea o mulțime de raze de lumină. Și razele de lumină nu se asemănau între ele, ci lumina era de diferite soiuri și de diferite feluri (*tupō*), de jos până sus, o [rază fiind] de multe ori deasupra celeilalte ... , într-o strălucire nemăsurată de lumină; aceasta se întindea de sub pământ până la cer. Și când ucenicii au văzut lumina aceea au fost cuprinși de o mare spaimă și o mare tulburare.

CAPITOLUL 3

IISUS SE ÎNALȚĂ LA CER

Când puterea de lumină s-a coborât asupra lui Iisus, l-a înconjurat încet în întregime. Atunci Iisus s-a înălțat sau s-a ridicat către înalt, strălucind foarte tare într-o lumină ce nu poate fi măsurată. Și ucenicii s-au uitat după el și niciunul dintre ei nu a vorbit până când el nu a ajuns la cer; ci ei toți au rămas într-o mare tăcere. Și aceste lucruri s-au întâmplat în a cincisprezecea zi a lunii, în ziua în care este plină în luna Tōbi.

AMESTECUL PUTERILOR ȘI MARELE CUTREMUR

Când Iisus a ajuns la cer, după trei ceasuri, toate puterile cerului au fost tulburate și s-au izbit una de alta, ele împreună cu toți eonii lor și toate tărâmurile lor și toate ordinele lor, și tot pământul a fost cutremurat și toți cei care locuiau pe acesta. Și toți oamenii care se află în lume au fost cuprinși de neliniște, la fel și ucenicii. Și toți s-au gândit: „Poate că lumea va fi înfășurată”.

Și toate puterile din cer nu s-au oprit din frământarea lor, acestea și întreaga lume, și ele toate s-au mișcat una împotriva celeilalte, de la treilea ceas din a cincisprezecea zi a lunii Tōbi până la al nouălea ceas al zilei următoare. Și toți îngerii și arhanghelii lor și toate puterile din înalt, toți îl proslăveau pe lăuntru lăuntru, încât lumea întreagă a auzit glasurile lor, fără ca să se oprească până la al nouălea ceas al zilei următoare.

CAPITOLUL 4

Dar ucenicii ședeau împreună înfricoșați și erau cuprinși de o mare tulburare și se temeau din cauza marii cutremurări a pământului se petrecuse, și vărsau lacrimi împreună, spunând: „Ce se va întâmpla acum? Poate că Mântuitorul va nimici toate țărâmurile”.

IISUS COBOARĂ DIN NOU

În timp ce spuneau aceste lucruri și plângeau împreună, în ceasul al nouălea al zilei următoare, s-au deschis cerurile și l-au văzut pe Iisus coborând, strălucind foarte tare, iar lumina în care se afla nu avea măsură. Căci el strălucea și mai mult decât în ceasul în care s-a suit la cer, astfel încât oamenii din lume nu puteau descrie lumina care era a lui, și el răspândea o mare mulțime de raze de lumină, și razele sale nu aveau măsură. Și lumina sa nu era aceeași peste tot, ci era de diferite soiuri și de diferite feluri, astfel încât unele [raze] erau de multe ori mai presus de altele. Și toată lumina laolaltă avea trei soiuri, și una era de multe ori mai presus de cealaltă. A doua, care se afla la mijloc, era mai presus de prima care se afla dedesubt, iar a treia, care se afla deasupra tuturor, era mai presus de cele două ce se aflau dedesubt. Și prima rază, care se afla sub acestea toate, se asemena cu lumina ce s-a pogorât asupra lui Iisus înainte de a se înălța la cer, și era egală în lumina sa. Și cele trei soiuri de lumină erau lumini diferite, de feluri diferite, una fiind de multe ori mai presus de cealaltă.

CAPITOLUL 5

Când ucenicii au văzut acestea, s-au înfricoșat și s-au tulburat foarte tare. Atunci, Iisus cel milostiv și blând, când a văzut că ucenicii lui sunt cuprinși de o mare neliniște, le-a vorbit, spunând: „Fiți tari. Eu sunt, nu vă temeți”.

CAPITOLUL 6

Când ucenicii au auzit aceste cuvinte, au spus: „Doamne, dacă ești tu, trage slava ta de lumină către tine însuși ca noi să putem sta, altfel ochii noștri sunt întunecați și suntem tulburați, și toată lumea este și ea tulburată din cauza marii lumini care este a ta”.

Atunci Iisus a tras către sine slava luminii sale. Și când s-a întâmplat lucrul acesta, toți ucenicii s-au îmbărbătat, s-au dus în fața lui Iisus, toți au făcut plecăciune în același timp, i s-au închinat, veselindu-se cu mare veselie și i-au spus: „Învățătorule, unde te-ai dus sau care a fost slujirea pentru care ai plecat sau din ce pricină au fost toate aceste tulburări și toate aceste cutremurări ale pământului care s-au petrecut?”

Atunci, Iisus cel milostiv le-a spus lor: „Veseliți-vă și bucurați-vă din acest ceas, căci eu am fost în țărâmurile din care am ieșit. Începând cu ziua aceasta, vă voi vorbi pe față, de la începutul Adevărului (*archē alētheias*) până la desăvârșirea sa. Și voi vorbi cu voi față către față, fără parabole. Începând cu acest ceas, nu voi mai ascunde de

la voi nimic din lucrurile din înalt și din tărâmul Adevărului. Căci mi s-a dat puterea (*exousia*), prin Inefabil și prin Primul Mister al tuturor misterelor, ca eu să vorbesc cu voi de la Început până la Pleromă, și dinlăuntru către în afară, și din afară către înlăuntru. Ascultați acum, căci eu vă voi spune toate lucrurile.

Pe când ședeam la o mică depărtare de voi, pe Muntele Măslinilor, cugetam la ordinul slujirii pentru care am fost trimis, că ar trebui să fie împlinit, și că Veșmântul meu nu mi-a fost încă trimis de către Primul Mister – care este al douăzeci și patru de mister dinăuntru către în afară din cele [douăzeci și patru de mistere] care se află în cel de-al doilea spațiu al Primului Mister, în ierarhia aceluia spațiu. Acum, când am știut că ordinul misterului pentru care am venit a fost împlinit și că misterul acela nu mi-a trimis Veșmântul pe care l-am lăsat în urmă în acel [mister] până la plinirea vremii – [ei bine,] în vreme ce cugetam la lucrurile acestea, ședeam pe Muntele Măslinilor la o mică depărtare de voi.

CAPITOLUL 7

CUM I-A FOST TRIMIS LUI IISUS VEȘMÂNTUL DE LUMINĂ. DESPRE SUFLETELE UCENICILOR ȘI ÎNTRUPAREA LOR

De aceea v-am ales pe voi chiar de la început prin Primul Mister. Veseliți-vă și bucurați-vă, căci atunci când am intrat în lume am luat cu mine douăsprezece

puteri, așa cum v-am spus de la început, pe care le-am luat de la cei doisprezece mântuitori (*sôtērsi*) ai Comoarii Luminei, după porunca Primului Mister. Pe acestea apoi le-am așezat în pânțele mamelor voastre atunci când am venit în lume, și acestea sunt cele care se află în trupurile voastre în această zi. Căci aceste puteri v-au fost dăruite vouă înainte de întreaga lume, căci voi sunteți aceia care veți putea izbăvi întreaga lume, și astfel veți putea să îndurați amenințarea stăpânilor lumii (*apeilēn archontōn kosmou*) și chinurile lumii, și primejdiile ei, și toate prigonirile ei, pe care stăpânii din înalt le vor aduce asupra voastră. Căci de multe ori v-am spus eu vouă că puterea din voi am adus-o din cei doisprezece mântuitori care se află în Comoara Luminei. De aceea, cu adevărat, eu v-am spus de la început că voi nu sunteți din lume; și nici eu nu sunt din ea. Căci toți oamenii care se află în lume și-au căpătat sufletele din [puterea] arhonților eonilor.

Dar puterea care se află în voi este de la mine; sufletele voastre aparțin înaltului. Am adus douăsprezece puteri ale celor doisprezece mântuitori ai Comoarii Luminei, luându-le din partea puterii mele pe care am primit-o dintâi. Și atunci când am intrat în lume, am mers în mijlocul arhonților sferei și am luat chipul lui Gabriël – Îngerul eonilor –, iar arhonții eonilor nu m-au recunoscut, ci au crezut că sunt Îngerul Gabriël.

DESPRE ÎNTRUPAREA LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Când am ajuns în mijlocul arhonților eonilor, am privit în jos, spre lumea oamenilor, prin porunca Pri-